

стосъ стана и отиде при ученицитѣ си. Тѣ спѣха. Той ги разбуди.

— Станете! — каза имъ. — Дойде часътъ: Човѣшкиятъ Синъ се предава въ ржцетѣ на грѣшниците.

Тѣ скочиха уплашени, и съ ужасъ видѣха свѣтлина, и много хора съ факли бавно се приближаваха къмъ тѣхъ. Въ нощната тишина се чуваше дрънкането на оржкия. На свѣтлината, която издаваха факлитѣ, блѣщукаха върховетѣ на копията. Предъ всички вървѣше Иуда. Ученицитѣ се завишаха въ своитѣ наметала и треперѣха отъ студъ и ужасъ.

Бавно, тихо се приближи тълпата до тѣхъ. Иуда излѣзе напредъ, приближи се до Исуса, цѣлуна Го и Му каза: „Добъръ вечеръ, Учителю!“ Но гласътъ му треперѣше, и студениятъ му устни играеха. Исусъ кротко го попита: „Иудо, съ цѣлувка ли предавашъ ти Човѣшкия Синъ?“

Иуда нищо не можѣ да отговори.

Тогава Исусъ се обърна къмъ дошлитѣ и ги попита:

— Кого търсите ?

— Исуса Назаря, — отговори.

— Азъ съмъ.

При тия думи ужасъ обхвана всички. Тѣ се отдръпнаха и изпадаха по земята. Сетне като се посъвзеха, приближиха се отново, и Исусъ пакъ ги попита:

— Кого търсите ?

— Исусъ Назаря, — отговори тѣ, цѣли разтреперени.

— Нали ви казахъ, че съмъ Азъ? Ето взимайте Ме, а тѣхъ оставете! — прибави той, като посочваше ученицитѣ си.

И когато двама отъ дошлитѣ, отъ които единиятъ бѣше архиерейски слуга, на име Малхъ, се хвърлиха върху Исуса и го хванаха, сърдцето на Петра не можѣ да изтърпи. Излѣзълъ отъ себе си, той хвана мечъ, който имаше, замахна и му отсѣче ухото.

Но Исусъ го спрѣ:

— Петре, — извика Той, — вложи си ножа въ ножницата и знай, че всички, които вадятъ ножъ, отъ ножъ умираатъ. Или ти мислишъ, че Азъ не бихъ могълъ да измоля Моя небесенъ Баща, да Ми изпрати дванадесетъ легиона ангели, да Ме защити? Но какъ тогава ще се изпълнятъ думитѣ на писанието, казани за Мене?

И Той взе отсѣченото ухо на Малха, което се държеше още на конецъ, и го притисна о раната, изъ която бликаше голѣма струя кръвъ. Ухото прирастна, и раната оздравѣ.

Всички, които бѣха тука, се чудѣха на това чудо, а Христосъ имъ каза: „Вие сега сте излѣзли срѣщу Мене, сжщо като противъ разбойникъ съ мечове и топори. Всѣки день Азъ бѣхъ съ васъ въ Божия храмъ, защо не Ме хванахте?“ Но тѣ нищо не отговаряха, а двама отъ тѣхъ мълчиливо се приближиха изотзадъ, хванаха Исуса и съ страхъ Му вързаха ржцетѣ.

Единъ отъ ученицитѣ — Яковъ съ ужасъ избѣга, а Иоанъ и Петъръ, като се отстраниха на нѣколко крачки, спрѣха се, а следъ това отдалечъ вървѣха подиръ тълпата, която водѣше тѣхния учителъ Христосъ.